

Sygn. akt II Ka 453/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiślak (spr.)
Sędziowie:	SO Jerzy Kozaczuk SO Dariusz Półtorak
Protokolant:	sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2013 r.

sprawy **K. Z.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 190 §1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i oskarżycieli posiłkowych: E. S., H. C. i B. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 13 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 648/11

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę oskarżonego K. Z. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. D. W. w M. kwotę 516,60 złotych (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego, wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II Ka 453/13

UZASADNIENIE

K. Z. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 15 czerwca 2009 r. w miejscowości M., pow. M., woj. (...) na sali rozpraw w Sądzie Rejonowym demonstracyjnie wyprowadził cios ręką w kierunku głowy B. S. po czym groził pozbawieniem życia poprzez zastrzelenie, a następnie po opuszczeniu budynku Sądu na ul. (...) w dalszym ciągu groził pokrzywdzonemu i jego żonie E. S. popełnieniem przestępstwa pozbawienia ich życia, które w pokrzywdzonych wzbudziły uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, **tj. o przestępstwo z art. 190§1 kk,**

II. w dniu 19 czerwca 2009 r. w miejscowości M., pow. M., woj. (...), przed budynkiem Sądu Rejonowego na ul. (...) pod adresem H. C. i U. J. wypowiedział groźbę karalną pozbawienia życia, która to groźba w pokrzywdzonych wzbudziła uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, **tj. o przestępstwo z art. 190§1 kk.**

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim oskarżonego K. Z. uniewinnił od popełnienia zarzucanych mu czynów. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata D. W. 1151,28 złotych tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę sprawowaną z urzędu. Koszty procesu przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelacje od tego wyroku wnieśli oskarżyciele posiłkowi E. S., B. S. i H. C. oraz prokurator.

Oskarżyciele posiłkowi wnieśli trzy identyczne apelacje, w których zaskarżyli wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego K. Z.. Na podstawie art. 427§2 i art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucili:

1. Mającą wpływ na treść wyroku obrazę prawa procesowego, tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej i zbyt swobodnej oceny materiału dowodowego, będącego podstawą ustalenia stanu faktycznego,
2. Błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony K. Z. nie dopuścił się zarzucanych mu czynów zabronionych na szkodę pokrzywdzonych,
3. Błąd w połączeniu trzech różnych spraw z trzech różnych dat tj. 15 czerwiec 2009r., 19 czerwiec 2009 r., 28 październik 2009 r. i trzech innych osób pokrzywdzonych nie powiązanych ani między sobą świadkowaniem, zdarzeniami, ani też powołanymi świadkami w różnych całkowicie zdarzeniach i całkowicie w innym czasie zaistniałych zdarzeń,
4. Oskarżony K. Z. jest oskarżony wraz z innym sprawcą J. M. o ten sam czyn, którego dopuścił się na szkodę E. S., również wobec pokrzywdzonego Z. K. i toczy się sprawa z urzędu gdzie akt oskarżenia Prokuratura W. O. złożyła przed Sądem rejonowym dla mst. W. IV Wydział Karny sygnatura akt IVK 966/11 termin pierwszej rozprawy wyznaczony jest na dzień 16 sierpnia 2013 roku na godz. 10.00
5. Oskarżony K. Z. działa w warunkach recydywy ponieważ został skazany za czyn zabroniony na szkodę D. S. poprzednio M. – N. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 29 czerwca 2010 r. sygn. akt II K 56/09 i utrzymanym w mocy przez Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny sygn. akt II Ka 422/10 z dnia 24 listopada 2010 r.
6. Oskarżony odgraża się na portalu internetowym (...) nękaniami poprzez Sąd o odszkodowanie na skutek jego ewentualnego ostatecznego uniewinnienia przez Sąd Okręgowy w Siedlcach,
7. Artykuł prasowy pod tytułem tygodnika(...)z dnia 18 maja 2013 r. gdzie jest opisany oskarżonego pod nazwiskiem i imieniem N. J. o jego metodach nękania ludzi z wykorzystywaniem Sądów jako narzędzi do nękania ludzi artykuł nosi tytuł(...)

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 427§1 kpk w zw. z art. 437§1 i pdpkt. 2 kk wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie winnym zarzucanych oskarżonemu K. Z. czynów albo ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim jako Sądowi I instancji.

Prokurator na podstawie art. 425§1 i 2 kpk, art. 427§1 kpk, art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego K. Z. w całości. Powołując się na art. 427§2 kpk oraz art. 438 pkt 2 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie:

- art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 92 kpk, art. 410 kpk polegającą na jednostronnej i dowolnej ocenie zebranego materiału dowodowego, dokonanej przez Sąd z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, w szczególności poprzez

niezasadne obdarzenie wiarygodnością wyjaśnień oskarżonego, przy jednoczesnym pozbawieniu tego prymatu zeznań osób pokrzywdzonych oraz pozostałych osób wskazujących na winę i sprawstwo zarzucanych oskarżonemu czynów, co w konsekwencji doprowadziło do uznania przez Sąd I instancji, iż zdarzenia z udziałem oskarżonego objęte zarzutami nie nosiły znamion występku groźby stypizowanego w art. 190§1 kk, co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego uniewinnienia oskarżonego od zarzucanych mu czynów;

- art. 424§1 pkt 1 kpk polegającą na nie wskazaniu w pisemnym uzasadnieniu, w należyty sposób przekonywujących przesłanek wydanego orzeczenia oraz lakoniczne ustalenia stanu faktycznego będącego przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie.

Stawiając opisany zarzut na podstawie art. 427§1 kpk i art. 437§1 kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie niniejszej sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W ocenie Sądu Odwoławczego nie można odmówić słuszności apelującemu, iż Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim przy ponownym rozpoznaniu tej sprawy nie wyjaśnił wszystkich istotnych okoliczności przedmiotowych zdarzeń, ocena zebranych dowodów jest niepełna i sprzeczna z art. 7 kpk, a ustalenia faktyczne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku są tak lakoniczne, iż nie pozwalają na stwierdzenie, jak zdarzenia te rzeczywiście przebiegały.

Analizując pisemne motywy zaskarżonego wyroku stwierdzić przede wszystkim należy, że Sąd I instancji skupił się na kwestii wzajemnego konfliktu między stronami procesowymi i wyjaśniał okoliczności dotyczące różnych zdarzeń między tymi stronami, w których to zdarzeniach obie strony zachowywały się wobec siebie niewłaściwie. Rację mają apelujący oskarżyciele posiłkowi, iż Sąd Rejonowy „pomieszał” różne zdarzenia zamiast skupić się na wydarzeniach z dnia 15 czerwca 2009 roku mające miejsce między tymi stronami procesowymi zarówno na sali rozpraw w Sądzie Rejonowym w Mińsku Mazowieckim, jak też po opuszczeniu budynku Sądu na ulicy (...) oraz z dnia 19 czerwca 2009 roku przed budynkiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim.

Sąd Odwoławczy podzielił również zarzuty apelującego prokuratora, dotyczące obrazy prawa karnego procesowego, tj. art. 7 i 410 kpk, polegające na jednostronnej i dowolnej ocenie zebranych dowodów, a także obrazy art. 424§ pkt 1 kpk polegającej na niewskazaniu w pisemnym uzasadnieniu, jakimi przesłankami kierował się Sąd I instancji wydając orzeczenie o uniewinnieniu K. Z. od zarzucanych mu czynów.

Analizując uzasadnienie zaskarżonego wyroku zgodzić się należy z argumentami apelujących, że Sąd Rejonowy w niedostateczny sposób rozważał i oceniał wszystkie zebrane w sprawie dowody, a w szczególności niedostatecznie uwzględnił zeznania świadków przesłuchanych w tej sprawie podczas pierwszego rozpoznawania sprawy. Zważyć w tym miejscu należy, że podczas pierwszego rozpoznawania tej sprawy, zeznania przesłuchanych w tej sprawie świadków w dość istotny sposób różniły się od tych, które złożyli przy ponownym rozpoznaniu tej sprawy, a w szczególności świadkowie ci bądź to nie pamiętali okoliczności tych zdarzeń, bądź też wskazywali inne ich okoliczności. Obowiązkiem Sądu Rejonowego było wyjaśnienie tych wszystkich sprzeczności i ocena tych dowodów zgodnie z dyrektywami art. 7 kpk, a więc zgodnie z zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Z dyrektyw art. 7 kpk wynika, że Sąd winien przede wszystkim mieć na uwadze fakt, że z upływem czasu pamięć dotycząca szczegółów zdarzeń nie jest już świeża i w przypadku wątpliwości należy rozważyć, czy w związku z powyższym pierwsze zeznania nie powinny być uznane jako bardziej wiarygodne, chyba, że Sąd uzna te pierwsze zeznania jako niewiarygodne, ale w takim przypadku powinien to prawidłowo i przekonywująco uzasadnić. Ponadto, zwrócić należy uwagę, że przy pierwszym rozpoznaniu sprawy zeznania pokrzywdzonych w znacznej części korespondują z zeznaniami tzw. obiektywnych świadków tych zdarzeń, choć świadkowie ci nie potwierdzali również wtedy wszystkich okoliczności podnoszonych przez oskarżycieli posiłkowych i U. P.. Wobec powyższego, obowiązkiem Sądu Rejonowego winno być rozważenie, czy w związku z tym fakt niedosłyszania pewnych wypowiedzi przez świadków zdarzeń, np. sędziego lub protokolanta z rozprawy cywilnej, czy też fakt niedosłyszania pewnych wypowiedzi lub niezauważenia pewnych faktów przez ochroniarzy Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim, świadczy, że zdarzenia zarzucane oskarżonemu w tej

sprawie w ogóle nie zaistniały, czy też wręcz przeciwnie. Takie rozważania muszą być również oparte na prawidłowej ocenie tych dowodów, we wzajemnym ze sobą powiązaniu.

Zdaniem Sądu Odwoławczego pisemne motywy zaskarżonego wyroku nie przekonują o prawidłowej ocenie dowodów, bowiem argumenty dotyczące tej oceny są lakoniczne i niepełne i budzą wątpliwości Sądu Odwoławczego. Tak sporządzone uzasadnienie wyroku pozbawia Sąd Okręgowy prawidłowej kontroli odwoławczej tego orzeczenia, w związku z czym Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok uchylił i sprawę K. Z. przekazał Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu tej sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi przewód sądowy od początku, w toku którego bardzo szczegółowo przesłucha na powyższe okoliczności świadków obu tych zdarzeń, w przypadku sprzeczności w poszczególnych dowodach, wyjaśni je, a następnie dokona prawidłowej, zgodnej z art. 7 kpk oceny tak zgromadzonych dowodów i w przypadku takiej konieczności sporządzi uzasadnienie stosownie do wymogów art. 424 kpk.

Mając powyższe na uwadze i na podstawie art. 437§1 i 2 kpk Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.